

ЧИГРИНА ГАЛИНА ЛЕОНІДІВНА

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри правоохоронної діяльності,
Державний податковий університет
<https://orcid.org/0000-0002-4546-0145>

МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ У КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

Сформульовано авторське бачення змісту механізму забезпечення взаємодії правоохоронних органів, виділено і згруповано за функціональним призначенням основні елементи цього механізму.

Визначено механізм забезпечення взаємодії правоохоронних органів як цілісну систему засобів, методів та інструментів, що створюють умови для ефективної спільної (командної) роботи правоохоронних органів, безпосередньо спрямованої на результат – злагоджена діяльність правоохоронних органів для досягнення спільних цілей: захист прав, свобод та інтересів громадян, забезпечення публічної безпеки й охорони правопорядку, зокрема в умовах правового режиму воєнного стану, у разі масштабних кібератак, технічних збоїв, інформаційних воєн тощо.

Згруповано за функціональним призначенням основні елементи механізму забезпечення взаємодії правоохоронних органів: нормативно-правовий; організаційно-управлінський; інформаційно-аналітичний; ресурсний (матеріально-технічний); контрольно-наглядовий.

Оскільки механізм забезпечення взаємодії правоохоронних органів є цілісною системою, а перелічені елементи – її складники, зміст цих елементів зумовлюватиметься функціональними критеріями (основними напрямками діяльності) правоохоронних органів, які вступають у процес взаємодії. Удосконалення окремих елементів сприятиме ефективності всього механізму взаємодії правоохоронних органів.

Отримані результати можливо використовувати для наукових пошуків шляхів удосконалювання механізму забезпечення взаємодії правоохоронних органів.

Ключові слова: правоохоронні органи; взаємодія; механізм забезпечення взаємодії.

Постановка проблеми. Реформування правоохоронної діяльності в Україні станом на 2026 р. перебуває на етапі активної практичної реалізації Комплексного стратегічного плану реформування органів правопорядку на 2023–2027 рр. [1]. Завершення цього процесу залишається критичною умовою вступу України до Європейського Союзу (ЄС) і фокусується на переході від каральної моделі діяльності правоохоронних органів до сервісної.

Завершенню реформування правоохоронної системи України активно сприяє Консультативна місія Європейського Союзу з реформування сектору цивільної безпеки України (КМЕС в Україні) [2]. Цю місію було створено Європейським Союзом на прохання уряду України після подій Революції Гідності 2013–2014 рр., що поглибили недовіру українського суспільства до влади і сил безпеки. Причиною недовіри стала серія насильницьких дій у Києві з участю протестувальників, спецпризначенців, поліції та невідомих снайперів [2]. Серед іншого уряд України звернувся з проханням до ЄС підтримати реформування

правоохоронних органів та установ системи верховенства права, а також сприяти відновленню довіри людей до них. Унаслідок звернення у 2014 р. було створено Консультативну місію Європейського Союзу з реформування сектору цивільної безпеки України [2].

До сектору цивільної безпеки входять правоохоронні органи й установи системи верховенства права, зокрема Міністерство внутрішніх справ України та підпорядковані йому відомства (Національна поліція України, Національна гвардія України, Державна прикордонна служба України, Державна міграційна служба України та ін.), а також Міністерство юстиції України, Офіс Генерального прокурора разом з обласними прокуратурами, Служба безпеки України, Державне бюро розслідувань, Бюро економічної безпеки України, суди та антикорупційні органи. Крім того, громадянське суспільство і парламент (Верховна Рада України) відіграють важливу роль у забезпеченні процесу реформування цього сектору [2].

Лише сучасний механізм забезпечення взаємодії дасть змогу правоохоронним органам України бути ефективними, здатними продовжувати боротьбу зі злочинністю, захищати громадян та відновлювати справедливість, зокрема в умовах правового режиму воєнного стану, у разі масштабних кібератак, технічних збоїв, інформаційних воєн тощо.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Питання взаємодії правоохоронних органів на міжнародному рівні і правоохоронних органів України, зокрема вдосконалення окремих елементів механізму її забезпечення, досліджувалися широким колом як українських, так і закордонних науковців. У їхніх працях висвітлено загальнотеоретичні аспекти і специфічні напрями взаємодії правоохоронних органів (протидія організованих злочинності, захист прав людини, адміністративно-правові засади й низка інших), що свідчить про складність і багатоаспектність цього виду діяльності.

Так, питання координаційної ролі прокуратури й удосконалення координації діяльності державних органів щодо протидії правопорушенням досліджували М. Бурбика, Ю. Грошевий, Л. Давиденко, В. Долежан, П. Каркач, М. Косюта, М. Курочка, В. Малюга, М. Мичка, В. Нор, Є. Попович, М. Руденко, В. Синчук та ін.

Окремі питання взаємодії Національної поліції з іншими правоохоронними підрозділами вивчали М. Бортун, С. Буткевич, В. Василичук, Р. Грень, М. Давидова, І. Демідов, Є. Зозуля, І. Колінка, О. Кравченко, В. Матвієнко, С. Невмержицький, Л. Скалозуб, А. Ханькевич, О. Хараберюш, В. Черней, С. Чучко та інші українські науковці.

Комплексне дослідження взаємодії правоохоронних органів із публічними інституціями та громадськістю здійснено у працях В. Кейдалюка [3, 4].

У контексті реформування системи правоохоронних органів питання взаємодії та співробітництва у сфері запобігання кримінальним правопорушенням досліджував І. Однолько [5].

Здійснивши аналіз правової регламентації співпраці мерій і поліції в умовах обмеження певних прав і свобод, Ю. Приварський запропонував удосконалити механізми спільного фінансування програм безпеки [6, 7].

Значну роль у формуванні наукового дискурсу з питань взаємодії правоохоронних органів відіграють представники профільних університетів: О. Бандурка – радник ректора Харківського національного університету внутрішніх справ (ХНУВС) як фахівець із

діяльності правоохоронних органів; О. Головка та О. Манжай – представники ХНУВС, що займаються організацією наукових заходів щодо актуальних питань діяльності правоохоронців.

На проблемах взаємодії правоохоронних органів і вдосконалення механізму її забезпечення фокусуються й закордонні науковці. Так, у контексті визначення ключових елементів і вдосконалювання механізму забезпечення взаємодії правоохоронних органів привертають увагу: фундаментальна праця про зміну структури та взаємодії поліції у світі D. Bayley та C. Shearing [8]; дослідження моделей міжвідомчої співпраці та партнерства між поліцією і громадою, проведені A. Cherney та J. Hartley [9]; дослідження взаємодії поліції з іншими державними інститутами в межах концепції нового державного менеджменту D. Heyer [10]; дослідження C. Edwards стратегій поліції з урахуванням вимог суспільства 21-го століття [11]; аналіз викликів спільної діяльності правоохоронних органів у сфері зменшення рівня злочинності, проведений J. Fleming та J. Wood [12]; питання інформаційної взаємодії та обміну даними у сфері протидії злочинності, висвітлені T. Luen та S. Al-Hawamdeh [13]; запропонована D. Rosenbaum методологія оцінювання ефективності міжвідомчого партнерства та ефективності роботи поліції у сфері запобігання злочинності [14]; аналіз державного управління та міжвідомчої співпраці у правоохоронному секторі, проведений B. Steinheider та T. Wuestewald [15].

Однак тема взаємодії правоохоронних органів залишається недостатньо дослідженою. Науковцями вивчалися окремі аспекти взаємодії правоохоронних органів, водночас механізм забезпечення взаємодії правоохоронних органів з урахуванням міжнародного досвіду системно не досліджувався. Не виокремлювались елементи механізму забезпечення взаємодії правоохоронних органів, так само як і не вивчалися їхній зміст та вплив на діяльність правоохоронних органів України.

Мета статті – дослідити механізм забезпечення взаємодії правоохоронних органів з огляду на міжнародний досвід і кращі світові практики, виокремити його основні елементи й запропонувати шляхи вдосконалювання механізму забезпечення взаємодії правоохоронних органів України.

Виклад основного матеріалу. Реформування правоохоронної діяльності в Україні спрямоване на перехід від каральної до сервісно-орієнтованої моделі, з фокусом на партнерство з громадою (Community policing), цифровізацію процесів, забезпечення прав людини та підвищення

прозорості. Визначальними аспектами є довіра населення, міжвідомча координація, профілактика злочинів та ефективна співпраця з територіальними громадами.

Для кращого розуміння механізму забезпечення взаємодії правоохоронних органів України насамперед доцільно виокремити і проаналізувати загальні (ключові) аспекти трансформації правоохоронної діяльності. Так, з огляду на міжнародний досвід [8–15, 18] можливо окреслити такі загальні аспекти правоохоронної діяльності: людиноцентризований підхід; концепція партнерства (Community Policing); цифровізація та відкритість; міжвідомча взаємодія; дотримання прав людини та громадянина.

Людиноцентризований підхід у правоохоронній діяльності передбачає орієнтацію діяльності правоохоронних органів на потреби населення і громади, де рівень довіри є головним показником ефективності роботи правоохоронного органу.

Концепцію партнерства (Community Policing) та її визначальну роль у діяльності правоохоронних органів України, на нашу думку, особливо актуалізувало введення правового режиму воєнного стану в Україні. Співпраця правоохоронних органів, насамперед поліції, з громадами та громадськими об'єднаннями з метою спільного вирішення безпекових питань, запобігання правопорушенням (а не лише їх фіксація) наразі особливо яскраво проявляються в Україні.

Цифровізація та відкритість – європейські стандарти діяльності правоохоронних органів, які успішно впроваджуються у правоохоронну діяльність нашої держави. Йдеться про застосування сучасних ІТ-інструментів для обміну даними між правоохоронними органами різних відомств, забезпечення прозорості діяльності правоохоронних органів та спільного (міжвідомчого) доступу до інформації, що підвищує ефективність протидії злочинності, скорочує термін розслідування тяжких злочинів, зокрема транснаціональних.

Як доводить міжнародний досвід [8–15, 18], *міжвідомча взаємодія* правоохоронних органів та фахова координація роботи різних правоохоронних структур (Міністерства внутрішніх справ, Служби безпеки України, Бюро економічної безпеки, Державного бюро розслідувань, прокуратури та інших державних правоохоронних органів) підвищують ефективність боротьби із загрозами суспільству й державному суверенітету.

Дотримання прав людини та громадянина як визначальний міжнародний стандарт правоохоронної діяльності повною мірою

сприйнятий і успішно запроваджений правоохоронними органами України, про що неодноразово зазначалось у звітах Консультативної місії Європейського Союзу. У роботі правоохоронців стає нормою пріоритет законності, захисту свобод і безпеки громадян під час проведення всіх без винятку процесуальних дій у кримінальному провадженні та всіх процедур, застосовуваних правоохоронними органами України.

Зазначені зміни у діяльності правоохоронних органів України спрямовуються на посилення громадської безпеки й формування довіри до правоохоронної системи.

Вивчення практики взаємодії правоохоронних органів України в умовах правового режиму воєнного стану дає підставу стверджувати, що в Україні формується сучасний механізм забезпечення взаємодії, який дасть змогу правоохоронним органам бути ефективними, здатними продовжувати боротьбу зі злочинністю, захищати громадян та відновлювати справедливість у разі масштабних кібератак, технічних збоїв, інформаційних воєн тощо.

Взаємодія правоохоронних органів перейшла на якісно новий рівень, спрямований на підвищення ефективності роботи, адаптацію до правових умов воєнного стану.

Запровадження воєнного стану кардинально трансформувало взаємодію правоохоронних органів України, перетворивши її на посилену міжвідомчу співпрацю задля забезпечення публічної безпеки, протидії новим видам кримінальних правопорушень і захисту суверенітету. З метою налагодження оперативної роботи в умовах збройної агресії було об'єднано сили, ресурси та інформаційні бази Національної поліції, Служби безпеки України, прокуратури, Державного бюро розслідувань та інших державних правоохоронних органів.

Серед ключових трансформацій у взаємодії правоохоронних органів України, зумовлених введенням режиму воєнного стану, можна акцентуватися на *переході до консолідованої моделі*. Замість розрізної діяльності правоохоронні органи, обмінюючись інформаційними, матеріально-технічними та кадровими ресурсами, переходять до спільного виконання функцій

Введення воєнного стану в Україні потребувало зміни пріоритетів у роботі правоохоронних органів. Вектор уваги зміщується на протидію диверсіям, колабораціонізму, забезпечення комендантської години, огляд громадян та авто, а також фіксацію воєнних злочинів.

На вимогу часу законодавцем розширено повноваження працівників правоохоронних органів. Міжвідомча взаємодія правоохоронних органів регламентується Законом України «Про правовий режим воєнного стану» та іншими нормативно-правовими актами, які дають змогу правоохоронцям швидко реагувати на правопорушення й жорсткіше контролювати дотримання вимог законодавства [16, 17]. Правоохоронці набули додаткових прав щодо обмеження свободи пересування громадян, перевірки документів та огляду житла. Виконання додаткових повноважень сприяє пошуку нових форм взаємодії та вдосконалює механізм забезпечення взаємодії правоохоронних органів як на міжвідомчому рівні, так і з громадськістю, медіа, правозахисними структурами, зокрема міжнародними.

Воєнний стан також впливає на *особистісний вимір роботи*, вимагаючи від персоналу адаптації до умов постійного ризику.

Однак сильні правоохоронні інституції формуються не лише у щоденних операціях. На думку радників КМЕС в Україні, все розпочинається з рішень, які ухвалюють керівники: саме вони визначають пріоритети, стандарти, правила та підходи до комунікації [2].

Радниками КМЕС в Україні ініційовано курс "Senior Leadership Course" для підготовки кваліфікованих кадрів для правоохоронної системи: керівників Міністерства внутрішніх справ та його підпорядкованих органів [2]. Така серія навчань, спрямованих на розвиток стратегічного мислення, управлінських навичок, емоційного інтелекту, планування, прозорості та відповідальної комунікації, вбачається своєчасною й корисною і для керівників інших державних правоохоронних органів та їх структурних підрозділів. Мета – допомогти керівникам перейти від реактивних рішень до послідовного, професійного й відповідального управління. Особливо важливо це наразі, коли рішення на такому рівні впливають на десятки тисяч співробітників і мільйони громадян [2].

Поділяємо думку радників КМЕС в Україні, що курс "Senior Leadership Course" наближає управлінські практики України до стандартів ЄС. Законність, професійність, підзвітність, повага до прав людини, міжвідомча й міжнародна співпраця – все те, на чому ґрунтується сучасне правоохоронне управління в Європі [2]. Інвестиції у лідерство є інвестиціями у довіру, стійкість інституцій, їхню здатність діяти передбачувано, координовано і з поглядом у майбутнє [2].

Отже, механізм забезпечення взаємодії правоохоронних органів передусім становить систему засобів, методів та інструментів, які створюють умови для ефективної спільної роботи правоохоронних органів держави.

З огляду на функціональне призначення основними елементами механізму забезпечення взаємодії правоохоронних органів можна вважати такі: нормативно-правовий; організаційно-управлінський; інформаційно-аналітичний; ресурсний (матеріально-технічний); контрольний-наглядовий. Наведені елементи утворюють єдиний механізм забезпечення взаємодії правоохоронних органів України.

1. Нормативно-правовий елемент – підґрунтя взаємодії правоохоронних органів, оскільки без належного нормативно-правового забезпечення взаємодія буде хаотичною та/або незаконною. Складниками цього елемента є *закони й підзаконні нормативно-правові акти, які регулюють процес взаємодії правоохоронних органів під час вирішення поставлених завдань*. До основних законів у сфері взаємодії правоохоронних органів в умовах воєнного стану належать: Конституція України, Закон України «Про правовий режим воєнного стану» [16] та відповідні профільні закони (наприклад, «Про прокуратуру України» [20], «Про Національну поліцію» [23], «Про Бюро економічної безпеки» [24], «Про оперативно-розшукову діяльність» [21]). Кримінальний процесуальний кодекс України [22] визначає порядок взаємодії правоохоронних органів та окремих, підпорядкованих їм структурних підрозділів (зокрема прокуратури, слідчих та оперативних підрозділів) у кримінальних провадженнях.

До підзаконних актів відносять спільні (міжвідомчі) накази, положення, інструкції та меморандуми про співпрацю між відомствами.

2. Організаційно-управлінський елемент можна вважати своєрідним двигуном, який запускає процес взаємодії правоохоронних органів. У контексті такої взаємодії основними складниками організаційно-управлінського елемента є *планування, створення спільних (міжвідомчих) органів та визначення координатора (відповідальний орган чи особа)*. Так, аби взаємодія правоохоронних органів була ефективною, досягала поставленої мети, розробляються спільні плани заходів, стратегії боротьби зі злочинністю тощо. Прикладом є Комплексний стратегічний план реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023–2027 роки [1]. Для виконання запланованого, реалізації положень розробленої стратегії необхідно створити спільні (міжвідомчі) органи: міжвідомчі робочі групи, слідчо-оперативні групи (СОГ), слідчі групи тощо. Робота

створеного спільного органу буде ефективною за умови професійно здійснюваної координації взаємодії правоохоронних органів, залучених до складу робочої групи, або співробітників оперативних підрозділів, слідчих, детективів – включених до складу слідчої чи слідчо-оперативної групи. Для цього обов'язковим є офіційне визначення координатора (відповідального органу, особи) у конкретній справі або напрямі, що фіксується у розпорядженні, наказі чи постанові.

3. Інформаційно-аналітичний елемент забезпечує спільне бачення ситуації правоохоронними органами як суб'єктами взаємодії. Базовими складниками зазначеного елемента в контексті взаємодії правоохоронних органів можна вважати *єдиний інформаційний простір, обмін даними та аналітику*. Поставленої мети досягають суб'єкти взаємодії (окремі правоохоронні органи та/або працівники їх підрозділів), які мають єдиний інформаційний простір: доступ до спільних баз даних, інтегровані інформаційні системи. Сучасне інформаційно-аналітичне забезпечення правоохоронної діяльності взагалі та взаємодії правоохоронних органів зокрема – запорука ефективної протидії злочинності та забезпечення безпеки держави і суспільства. Оперативний обмін даними між окремими правоохоронними органами та їх підрозділами у процесі спільного вирішення поставлених завдань забезпечується через канали оперативного передавання інформації про злочини, осіб та події. Як доводить міжнародний досвід, аналітика є визначальним складником інформаційно-аналітичного елемента механізму забезпечення взаємодії правоохоронних органів. Спільний аналіз криміногенної ситуації у регіоні та/чи країні в разі підвищують ефективність та оперативність взаємодії правоохоронних органів.

4. Ресурсний (матеріально-технічний) елемент забезпечує практичну можливість взаємодії правоохоронних органів. Визначальними складниками цього елемента є *технічна сумісність, логістика і фінансування*. Технічна сумісність передбачає використання сумісних засобів зв'язку, спецзасобів, дає змогу оперативно здійснювати обмін інформацією про вчинені правопорушення, рух транспорту, розшук та затримання фізичних осіб, розшук зниклих безвісти, незаконний обіг зброї, наркотичних засобів, фінансів тощо. Логістика охоплює спільне використання транспорту, лабораторій або приміщень, що в разі потреби суттєво прискорює реагування на вчинені правопорушення, протиправну поведінку окремих осіб та злочинних груп. Фінансування – ключовий аспект у визначенні практичних можливостей взаємодії правоохоронних органів. Розподіл витрат на проведення

спільних масштабних операцій зумовлює досягнення поставленої мети або взагалі унеможлиблює їх проведення за браком фінансування у достатньому обсязі.

5. Контрольно-наглядовий елемент забезпечує законність та оцінювання ефективності взаємодії правоохоронних органів. Головними складниками зазначеного елемента є *прокурорський нагляд, відомчий контроль та моніторинг результатів*. Прокурорський нагляд передбачає безперервний, системний контроль за додержанням законодавства правоохоронними органами-суб'єктами взаємодії у процесі виконання ними спільних завдань. Не менш важливим є й відомчий контроль, який полягає у перевірці керівниками правоохоронних органів виконання правоохоронцями спільних рішень. Моніторинг результатів має бути системним і безперервним. Оцінювання того, чи сприяла взаємодія досягненню мети (наприклад, запобігти злочину, виявити й затримати правопорушника), має здійснюватися постійно, у кожному випадку взаємодії правоохоронних органів. Ефективні дії чи, навпаки, прорахунки й непрофесійні дії мають бути предметом аналізу та обговорення на спільних нарадах, курсах підвищення кваліфікації тощо. Кінцева мета моніторингу результатів взаємодії – удосконалення нормативно-правового забезпечення правоохоронної діяльності, підвищення професіоналізму особового складу правоохоронних органів та забезпечення безпеки суспільства й держави.

Висновки й перспективи подальших досліджень. Отже, механізм забезпечення взаємодії правоохоронних органів убагацьється цілісною системою засобів, методів та інструментів, які створюють умови для ефективної спільної (командної) роботи правоохоронних органів, безпосередньо спрямованої на результат – злагоджену діяльність правоохоронних органів для досягнення спільних цілей: захист прав, свобод та інтересів громадян, забезпечення публічної безпеки й охорони правопорядку, зокрема в умовах правового режиму воєнного стану, у разі масштабних кібератак, технічних збоїв, інформаційних воєн тощо.

Основні елементи механізму забезпечення взаємодії правоохоронних органів з огляду на їх функціональне призначення можливо згрупувати у систему таким чином: 1) нормативно-правовий елемент (як базовий, без нього взаємодія буде хаотичною або незаконною); 2) організаційно-управлінський елемент (як двигун, що запускає й супроводжує процес взаємодії); 3) інформаційно-аналітичний елемент (забезпечує спільне бачення ситуацій, дає змогу визначати спільні цілі, ставити й вирішувати тактичні і стратегічні завдання); 4) ресурсний (матеріально-технічний) елемент (забезпечує практичну можливість взаємодії);

5) контрольно-наглядний елемент (забезпечує законність та оцінювання ефективності взаємодії правоохоронних органів).

Оскільки механізм забезпечення взаємодії правоохоронних органів становить цілісну систему, а зазначені елементи є її складниками, то зміст окремих елементів зумовлюватиметься функціональними критеріями (основними напрямками діяльності) правоохоронних органів, які вступають у процес взаємодії. Удосконалення окремих елементів механізму взаємодії правоохоронних органів сприятиме ефективності всього механізму.

Подальші дослідження спрямовуватимуться на узагальнення результатів взаємодії правоохоронних органів і виявлення закономірностей впливу окремих елементів механізму взаємодії на якість та ефективність вирішення поставлених перед правоохоронними органами завдань.

Перелік джерел посилання

1. Про Комплексний стратегічний план реформування органів правопорядку як частини сектору безпеки і оборони України на 2023–2027 роки : Указ Президента України від 11.05.2023 р. № 273/2023. URL: <https://surl.li/lqmmbj> (дата звернення: 15.01.2026).
2. Курс "Senior Leadership Course" для керівників Міністерства внутрішніх справ. Офіційний сайт Консультативної місії Європейського Союзу з реформування сектору цивільної безпеки України. URL: <https://surl.cc/rwgzgf> (дата звернення: 14.01.2026).
3. Кейдалюк В. О. Нормативно-правові засади взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості : дис. ... д-ра філософії : 081 / Одеський державний університет внутрішніх справ. Одеса, 2024. 238 с.
4. Кейдалюк В. О. Адміністративно-правові засади взаємодії поліції з громадськістю в умовах воєнного стану. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2021. Вип. 5 (40). С. 104–108.
5. Однолько І. В. Взаємодія правоохоронних органів у сфері запобігання кримінальним правопорушенням. *Питання боротьби зі злочинністю*. 2017. Вип. 34. С. 41–51.
6. Приварський Ю. Ю. Особливості взаємодії органів місцевого самоврядування та правоохоронних органів в умовах воєнного стану. *Наукові праці Київського авіаційного інституту. Юридичний вісник «Повітряне і космічне право»*. 2024. № 3 (72). С. 112–119.
7. Приварський Ю. Ю. Інституційні механізми взаємодії органів місцевого самоврядування та правоохоронних органів у забезпеченні публічної безпеки в умовах воєнного стану. *Наукові інновації та передові технології*. 2025. № 12 (52). С. 2857–2870.
8. Bayley, D. H., & Shearing, C. D. The New Structure of Policing: Description, Conceptualization, and Research Agenda. Washington, D.C. : National Institute of Justice, 2001. 104 p.
9. Cherney, A., & Hartley, J. Models of multi-agency collaboration: A review of the literature on police-community partnerships. *Journal of Policing, Intelligence and Counter Terrorism*. 2017. Vol. 12. Iss. 1. P. 62–75. DOI: <https://doi.org/10.1080/18335330.2016.1251368>.
10. Den Heyer, G. New Public Management and Policing: An International Comparison. *Police Practice and Research*. 2011. Vol. 12. No. 6. P. 469–483.
11. Edwards, C. Changing Policing Theories: For 21st Century Societies. Sydney : Federation Press, 2005. 256 p.
12. Fleming, J., & Wood, J. Fighting Crime Together: The Challenges of Policing and Crime Reduction. Sydney : UNSW Press, 2006. 248 p.
13. Luen, T. W., & Al-Hawamdeh, S. Knowledge management in law enforcement: Case studies and lessons learned. *International Journal of Information Management*. 2001. Vol. 21. Iss. 5. P. 333–346.
14. Rosenbaum, D. P. Evaluating multi-agency partnerships: Interorganizational processes and police performance. *Crime Prevention Studies*. 2002. Vol. 14. P. 171–203.
15. Steinheider, B., & Wuestewald, T. From the Courtroom to the Capitol: Interagency Collaboration in the Law Enforcement Sector. *Public Administration Review*. 2008. Vol. 68. Iss. 5. P. 845–855.
16. Про правовий режим воєнного стану : Закон України від 12.05.2015 р. № 389-VIII. URL: <https://surl.li/zozzcx> (дата звернення: 11.01.2026).
17. Про введення воєнного стану в Україні : Указ Президента України від 24.02.2022 р. № 64/2022. URL: <https://surl.cc/wnxgql> (дата звернення: 11.01.2026).
18. Наукова концепція законодавчого забезпечення діяльності органів правопорядку України. *Дослідницька служба Верховної Ради України*. 2024. 128 с. URL: <https://surl.li/xjzcnn> (дата звернення: 12.01.2026).
19. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://surl.li/kqpdsa> (дата звернення: 23.01.2026).
20. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 р. № 1697-VII. URL: <https://surl.li/wvqozd> (дата звернення: 23.01.2026).
21. Про оперативно-розшукову діяльність : Закон України від 18.02.1992 р. № 2135-XII. URL: <https://surl.li/uncawv> (дата звернення: 23.01.2026).
22. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 р. № 4651-VI. URL: <https://surl.li/sfjsdq> (дата звернення: 23.01.2026).

23. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII. URL: <https://surl.it/kutlvj> (дата звернення: 12.01.2026).

24. Про Бюро економічної безпеки України : Закон України від 28.01.2021 р. № 1150-IX. URL: <https://surl.it/npmzvn> (дата звернення: 08.01.2026).

References

1. *Ukaz Prezidenta Ukrainy "Pro Kompleksnyi stratehichnyi plan reformuvannia orhaniv pravoporiadku yak chastyny sektoru bezpeky i oborony Ukrainy na 2023–2027 roky" № 273/2023* [Decree of the President of Ukraine "On a Comprehensive Strategic Plan for Reforming Law and Order Organizations as a Part of the Security and Defense Sector of Ukraine for 2023–2027" activity no. 273/2023]. (2023, May 11). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/273/2023#Text> (accessed 15 January 2026) [in Ukrainian].
2. Ofitsiinyi sait Konsultatyvnoi misii Yevropeiskoho Soiuzu z reformuvannia sektoru tsyvilnoi bezpeky Ukrainy. *Kurs "Senior Leadership Course" dlia kerivnykiv Ministerstva vnutrishnikh sprav* ["Senior Leadership Course" for managers of the Ministry of Internal Affairs]. Retrieved from: <https://surl.cc/rwgzgf> (accessed 14 January 2026) [in Ukrainian].
3. Keidaliuk V. O. (2024). *Normatyvno-pravovi zasady vzaiemodii Natsionalnoi politsii Ukrainy z hromadskymy obiednanniamy pravookhoronnoi spriamovanosti* [Normative and legal principles of the interaction of the National Police of Ukraine with public demands for law enforcement]. Doctor's thesis. Odesa : Odeskyi derzhavnyi universytet vnutrishnikh sprav, 238 p. [in Ukrainian].
4. Keidaliuk V. O. (2021). *Administratyvno-pravovi zasady vzaiemodii politsii z hromadskistiu v umovakh voiennoho stanu* [Administrative-legal principles of the interaction of the police with the public in conditions of martial law]. *Prykarpatskyi yurydychnyi visnyk*, vol. 5 (40), pp. 104–108 [in Ukrainian].
5. Odnolko I. V. (2017). *Vzaiemodiia pravookhoronnykh orhaniv u sferi zapobihannia kryminalnym pravoporushenniam* [Interaction of law enforcement agencies in the sphere of preventing criminal offenses]. *Pytannia borotby zi zlochynnistiu*, vol. 34, pp. 41–51 [in Ukrainian].
6. Pryvaskyi Yu. Yu. (2024). *Osoblyvosti vzaiemodii orhaniv mistsevoho samovriaduvannia ta pravookhoronnykh orhaniv v umovakh voiennoho stanu* [Peculiarities of the interaction between local self-government bodies and law enforcement bodies in martial law conditions]. *Naukovi pratsi Kyivskoho aviatsiinoho instytutu. Seriya: yurydychnyi visnyk "Povitriane i kosmichne pravo"*, no. 3 (72), pp. 112–119 [in Ukrainian].
7. Pryvaskyi Yu. Yu. (2025). *Instytutsiini mekhanizmy vzaiemodii orhaniv mistsevoho samovriaduvannia ta pravookhoronnykh orhaniv u zabezpechenni publichnoi bezpeky v umovakh voiennoho stanu* [Institute mechanisms for the interaction of local government bodies and law enforcement bodies in ensuring public safety under martial law conditions]. *Naukovi innovatsii ta peredovi tekhnologii*, no. 12 (52), pp. 2857–2870 [in Ukrainian].
8. Bayley, D. H., & Shearing, C. D. (2001). *The New Structure of Policing: Description, Conceptualization, and Research Agenda*. Washington, D.C. : National Institute of Justice [in English].
9. Cherney, A., & Hartley, J. (2017). Models of multi-agency collaboration: A review of the literature on police-community partnerships. *Journal of Policing, Intelligence and Counter Terrorism*, vol. 12, iss. 1, pp. 62–75. DOI: <https://doi.org/10.1080/18335330.2016.1251368> [in English].
10. Den Heyer, G. (2011). New Public Management and Policing: An International Comparison. *Police Practice and Research*, vol. 12, no. 6, pp. 469–483 [in English].
11. Edwards, C. (2005). *Changing Policing Theories: For 21st Century Societies*. Sydney : Federation Press [in English].
12. Fleming, J., & Wood, J. (2006). *Fighting Crime Together: The Challenges of Policing and Crime Reduction*. Sydney : UNSW Press [in English].
13. Luen, T. W., & Al-Hawamdeh, S. (2001). Knowledge management in law enforcement: Case studies and lessons learned. *International Journal of Information Management*, vol. 21, iss. 5, pp. 333–346 [in English].
14. Rosenbaum, D. P. (2002). Evaluating multi-agency partnerships: Interorganizational processes and police performance. *Crime Prevention Studies*, vol. 14, pp. 171–203 [in English].
15. Steinheider, B., & Wuestewald, T. (2008). From the Courtroom to the Capitol: Interagency Collaboration in the Law Enforcement Sector. *Public Administration Review*, vol. 68, iss. 5, pp. 845–855 [in English].
16. *Zakon Ukrainy "Pro pravovyi rezhym voiennoho stanu" № 389-VIII* [Law of Ukraine about the Legal Regime of Martial Law" activity no. 389-VIII]. (2015, May 12). Retrieved from: <https://surl.li/zozzcx> (accessed 11 January 2026) [in Ukrainian].

17. *Ukaz Prezidenta Ukrainy "Pro vvedennia voiennoho stanu v Ukraini" № 64/2022* [Decree of the President of Ukraine "On the introduction of martial law in Ukraine" activity no. 64/2022]. (2022, February 24). Retrieved from: <https://surli.cc/wnxgql> (accessed 11 January 2026) [in Ukrainian].

18. *Doslidnytska sluzhba Verkhovnoi Rady Ukrainy* (2024). *Naukova kontsepsiia zakonodavchoho zabezpechennia diialnosti orhaniv pravoporiadku Ukrainy* [Scientific concept of legislative support for the activities of law enforcement agencies of Ukraine]. Retrieved from: <https://surli.li/xjzcnn> (accessed 12 January 2026) [in Ukrainian].

19. *Konstytutsiia Ukrainy* [Constitution of Ukraine]. (1996, June 28). Retrieved from: <https://surli.li/kqpdsa> (accessed 23 January 2026) [in Ukrainian].

20. *Zakon Ukrainy "Pro prokuraturu" № 1697-VII* [Law of Ukraine about the Prosecutor's Office activity no. 1697-VII]. (2014, October 14).

Retrieved from: <https://surli.li/wvqozd> (accessed 23 January 2026) [in Ukrainian].

21. *Zakon Ukrainy "Pro operativno-rozshukovu diialnist" № 2135-XII* [Law of Ukraine about the Operative and Search Activities activity no. 2135-XII]. (1992, February 18). Retrieved from: <https://surli.li/uncawv> (accessed 23 January 2026) [in Ukrainian].

22. *Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy № 4651-VI* [Criminal Procedural Code of Ukraine activity no. 4651-VI]. (2012, April 13). Retrieved from: <https://surli.li/sfjsdq> (accessed 23 January 2026) [in Ukrainian].

23. *Zakon Ukrainy "Pro Natsionalnu politsiu" № 580-VIII* [Law of Ukraine about the National Police activity no. 580-VIII]. (2015, July 2). Retrieved from: <https://surli.li/kutlvj> (accessed 12 January 2026) [in Ukrainian].

24. *Zakon Ukrainy "Pro Biuro ekonomichnoi bezpeky Ukrainy" № 1150-IX* [Law of Ukraine about the Bureau of Economic Security of Ukraine activity no. 1150-IX]. (2021, January 28). Retrieved from: <https://surli.li/npmzmv> (accessed 8 January 2026) [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції / Received: 17.02.2025

Прорецензовано та прийнято до друку / Reviewed and accepted for publication: 20.03.2026

Опубліковано / Published: 30.06.2026

CHYHRYNA HALYNA

*Candidate of Legal Sciences, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Law Enforcement Activities,
State Tax University
<https://orcid.org/0000-0002-4546-0145>*

MECHANISM FOR ENSURING INTERACTION OF THE LAW ENFORCEMENT AGENCIES IN THE CONTEXT OF EUROPEAN INTEGRATION PROCESSES IN UKRAINE

The author's vision of the content of the "mechanism for ensuring interaction of the law enforcement agencies" is formulated and the main elements of this mechanism, grouped by functional purpose, are highlighted.

The mechanism for ensuring the interaction of law enforcement agencies is a holistic system of means, methods and tools that create conditions for effective joint (team) work of law enforcement agencies and which is directly aimed at the result: coordinated work of law enforcement agencies to achieve common goals - protecting the rights, freedoms and interests of citizens, ensuring public safety and maintaining law and order, in particular under the legal regime of martial law, in the case of large-scale cyberattacks, technical failures, information wars, etc.

The main elements of the mechanism for ensuring the interaction of law enforcement agencies are grouped by functional purpose: 1) regulatory and legal element (considered as the basic one, without which the interaction will be chaotic or illegal); 2) organizational and managerial element (considered as the engine that launches and accompanies the interaction process); 3) information and analytical element (provides a common vision of situations, allows for the definition of common goals, setting and solving tactical and strategic tasks); 4) resource (material and technical) element (provides the practical possibility of interaction); 5) control and supervisory element (ensures the legality and assessment of the effectiveness of the interaction of law enforcement agencies).

Considering that the mechanism for ensuring the interaction of law enforcement agencies is a holistic system, and the listed elements are components of this system, the content of individual elements will be determined by the functional criteria (main areas of activity) of the law enforcement agencies being involved in the interaction process. Improving individual elements of the mechanism for the interaction of law enforcement agencies will contribute to the effectiveness of the entire mechanism.

The results obtained can be used for the academic researching of the ways to improve the mechanism for ensuring the interaction of law enforcement agencies.

Keywords: law enforcement agencies; interaction; mechanism for ensuring interaction.